

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA, RELACIONS AMB LES CORTS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA

12898 *Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2.*

I

L'Organització Mundial de la Salut va elevar l'11 de març de 2020 passat la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19 a pandèmia internacional.

Per fer front aleshores a la crisi sanitària al nostre país, va ser necessari adoptar mesures immediates que van ser eficaces per poder controlar la propagació de la malaltia. En aquest sentit, el Reial decret 463/2020, de 14 de març, va permetre fer front a la situació d'emergència sanitària i protegir la salut i la seguretat dels ciutadans.

Després del procés de desescalada i la fi de la vigència de l'estat d'alarma, el país va entrar en una etapa de nova normalitat, durant la qual els poders públics i les autoritats sanitàries van continuar prenent mesures adreçades a controlar els brots i frenar els contagis. Entre aquestes mesures, el Reial decret llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, el pla de resposta primerenca en un escenari de control de la pandèmia, les declaracions d'actuacions coordinades en salut pública acordades en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut o les diferents disposicions i els actes adoptats per les autoritats competents de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia. Aquest conjunt de mesures, adreçat a prevenir situacions de risc, intensificar les capacitats de seguiment i vigilància de l'epidèmia i reforçar els serveis assistencials i de salut pública, ha permès fins ara oferir respostes apropiades i proporcionals en funció de les diferents etapes d'evolució de l'onada epidèmica en cada territori.

II

No obstant això, en el moment actual a Espanya, igual que a la majoria dels països europeus, es registra una tendència ascendent en el nombre de casos. Aquest increment s'ha traduït en un augment important de la incidència acumulada en catorze dies, fins a situar-se, amb data 22 d'octubre, en 349 casos per 100.000 habitants, molt per damunt dels 60 casos per 100.000 habitants que marca el llindar d'alt risc d'acord amb els criteris del Centre Europeu per a la Prevenció i el Control de Malalties.

Les incidències actuals situen tot el territori, excepte les illes Canàries, en un nivell de risc alt o molt alt d'acord amb els estàndards internacionals i amb els nacionals que estableix el document d'actuacions de resposta coordinada per al control de la transmissió de la COVID-19, aprovat en el ple del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut el dia 22 d'octubre de 2020 passat.

Aquest increment de la transmissió està afectant grups poblacionals de risc, que presenten una probabilitat més gran d'hospitalització i mort. En l'actualitat, l'ocupació mitjana a Espanya de llits d'hospitalització per la COVID-19 ja supera el 12%, amb màxims per damunt del 20% en algunes comunitats autònomes. L'ocupació mitjana de llits d'unitats de cures intensives és del 22,48%, i supera en algun cas el 60%. Aquesta situació torna a tensar el nostre sistema sanitari, i requereix l'adopció urgent de mesures de control que evitin qualsevol impacte negatiu d'aquesta situació sobre l'atenció sanitària a altres patologies diferents de la COVID-19 i que previnguin des d'un primer moment qualsevol risc de col·lapse potencial del sistema assistencial.

En aquest context, amb nivells molt preocupants dels indicadors epidemiològics i assistencials principals, s'han de considerar diferents mesures de control de la transmissió que permetin reduir les incidències actuals, revertir la tendència ascendent i evitar arribar al nivell de sobrecàrrega que va experimentar el sistema sanitari durant la primera onada de la pandèmia.

En absència d'una vacuna per a la COVID-19, s'han de prendre mesures de salut pública de caràcter no farmacològic, proposades per organismes internacionals, que tenen el propòsit de reduir la taxa de contagi en la població i, per tant, reduir la transmissió del virus. L'efectivitat de qualsevol intervenció aïllada pot ser limitada, i requereix la combinació de diverses intervencions per tenir un impacte significatiu en la transmissió.

Entre les intervencions no farmacològiques establertes pels organismes internacionals, destaquen algunes mesures adreçades a evitar l'agrupació de persones sense relació de convivència i mantenir el distanciament entre elles, així com reduir la mobilitat de les poblacions, ja que aquesta afavoreix de manera important la circulació del virus SARS-CoV-2 entre els diferents territoris.

Hi ha l'evidència que el contacte social, en espais tant oberts com tancats en què no es guarden les mesures de distanciament i prevenció degudes, comporta un alt risc de transmissió del virus. En aquest sentit, l'experiència de mesos anteriors confirma com l'adopció de mesures restrictives en certs establiments i activitats té un impacte directe en la reducció dràstica dels brots epidèmics i els casos associats vinculats amb aquests contextos.

Tanmateix, respecte als focus principals de contagi actual, l'estudi dels brots notificats per les comunitats autònomes revela que les trobades familiars i socials, o bé en l'àmbit privat o bé en el públic, són l'entorn principal en què es produeixen agrupacions de casos, signifiquen gairebé un terç dels brots i impliquen més d'una quarta part dels casos.

En aquesta línia, la limitació de la mida dels grups en llocs públics i privats i la reducció de contactes entre persones no convivents formen part del conjunt de mesures socials i de salut pública de l'estratègia integral de l'Organització Mundial de la Salut per contribuir a aturar les cadenes de transmissió de persona a persona i el control de brots. Aquestes propostes també les recullen altres agències internacionals de salut pública de referència, com el Centre Europeu per a la Prevenció i el Control de Malalties (ECDC, en la sigla en anglès). En aquest sentit, es consideren eficaces i apropiades mesures com la limitació del nombre de persones no convivents, la relació en bombolles socials estructurades en grups de convivència estable i romandre al domicili, i evitar desplaçaments que no es considerin imprescindibles. La limitació del nombre màxim de persones en un mateix espai s'ha aplicat en diverses comunitats autònomes i en diferents països del nostre entorn amb resultats positius des del punt de vista epidemiològic.

Diferents estudis, com els portats a terme per l'ECDC, han posat de manifest que l'acceptació i el compliment de les mesures preventives varia entre països, entre regions d'un mateix país, entre diferents grups de població d'un mateix entorn i fins i tot entre les diferents vivències socials de les persones, una de les quals és l'activitat nocturna, on s'ha observat un relaxament important en el compliment de les mesures estipulades per evitar la transmissió del SARS-CoV-2.

En aquest sentit, una bona part de les trobades de risc es produeixen en horari nocturn, d'acord amb la informació facilitada per les comunitats autònomes, la qual cosa redueix substancialment l'eficàcia d'altres mesures de control implementades. Per aquest motiu, la restricció de la mobilitat nocturna es considera una mesura proporcionada amb un impacte positiu potencial en el control de la transmissió, ja que s'hi eviten situacions de contacte de risc vinculades amb trobades socials.

Els indicadors epidemiològics actuals situen gairebé tot el territori nacional en un nivell de risc alt o molt alt d'acord amb els estàndards nacionals i internacionals, excepte la Comunitat Autònoma de Canàries. La comunitat esmentada presenta una evolució favorable de l'epidèmia amb indicadors epidemiològics que la situen en nivells de risc mitjà, molt per sota de la resta del territori nacional. Per això, les mesures adreçades a la restricció de la mobilitat nocturna no serien necessàries en aquest moment per mantenir el

control de l'epidèmia en el territori esmentat, sempre que s'hi garanteixi el manteniment de les mesures de control de la transmissió vigents actualment, i sense perjudici que s'hi puguin adoptar posteriorment en cas d'evolució desfavorable, la qual cosa no és descartable en absolut durant el període de vigència d'aquest Reial decret, atesa la inestabilitat del comportament de l'epidèmia, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional.

Així mateix, s'ha observat que els moviments de persones, des d'unitats territorials d'alta incidència a d'altres de menys incidència, signifiquen un risc molt elevat de difusió geogràfica de la transmissió del SARS-CoV-2. Aquesta incidència observada, a més de no ser homogènia entre les comunitats autònomes, tampoc no ho és dins del territori de cadascuna d'aquestes comunitats. En aquesta línia, durant els últims mesos, s'han articulat mesures de restricció de la mobilitat en determinats àmbits territorials, que en aquell moment es van associar amb una millora dels indicadors de control de la transmissió en la seva zona d'aplicació. Mesures similars es van observar útils en altres fases de l'epidèmia.

III

En aquest marc, les mesures que preveu aquesta norma s'enquadren en l'acció decidida del Govern per protegir la salut i seguretat dels ciutadans, contenir la progressió de la malaltia i reforçar els sistemes sanitaris i socio-sanitaris.

Les mesures temporals de caràcter extraordinari que ja han adoptat tots els nivells de govern ara s'han d'intensificar sense demora en vista de l'evolució de l'epidèmia per prevenir i contenir els contagis i mitigar l'impacte sanitari, social i econòmic. Per això és necessari oferir una resposta immediata, ajustada i proporcional, en un marc de cogovernança, que permeti afrontar la gravetat de la situació amb les màximes garanties constitucionals durant un període que necessàriament ha de ser superior al termini de quinze dies establert per a la vigència d'aquest Reial decret, per la qual cosa és imprescindible prorrogar aquesta norma per un període estimat de sis mesos. El Reial decret estableix, per a aquests supòsits de pròrroga, que el ministre de Sanitat ha de comparèixer quinzenalment davant la Comissió de Sanitat i Consum del Congrés dels Diputats per donar compte de l'aplicació de les mesures, una informació que en els seus àmbits territorials respectius haurien de proporcionar les autoritats competents delegades a les assemblees autonòmiques corresponents, en els termes i les condicions que aquestes tinguin determinats.

En tot cas, durant la vigència de l'estat d'alarma, les administracions sanitàries competents en salut pública, en el que no prevegi aquesta norma, han de continuar adoptant les mesures necessàries per afrontar la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19, d'acord amb la legislació sanitària, en particular, la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública; la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, així com en la normativa autonòmica corresponent.

No obstant això, en una situació epidemiològica com l'actual, és imprescindible combinar les mesures que preveu la legislació sanitària amb d'altres de l'àmbit del dret d'excepció, tal com recullen els articles 116.2 de la Constitució espanyola i quart i següents de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, dels estats d'alarma, excepció i setge.

S'ha d'assenyalar que l'apartat b) de l'article quart de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, habilita el Govern, en l'exercici de les facultats que li atribueix l'article 116.2 de la Constitució, per declarar l'estat d'alarma en tot el territori nacional o en una part, quan es produeixin crisis sanitàries, com ara epidèmies, la qual cosa concorre en la situació present.

Així mateix, l'article onze de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, en l'apartat a) preveu la possibilitat que el decret de declaració de l'estat d'alarma acordi la limitació de la circulació o permanència de persones o vehicles en unes hores i uns llocs determinats, així com el seu condicionament al compliment de certs requisits. A més, l'apartat b) preveu la possibilitat d'establir prestacions personals obligatòries.

Per això, aquest Reial decret preveu mesures de naturalesa diversa per fer front a l'expansió del virus. La seva utilitat en aquest respecte ha quedat acreditada durant aquests últims mesos, tal com reflecteix, a més, que els països del nostre entorn recorren a aquestes mesures de manera sistemàtica, de conformitat amb el que assenyalen l'Organització Mundial de la Salut i altres organismes internacionals.

En primer lloc, s'hi estableix, amb excepcions, la limitació de la lliure circulació de les persones en horari nocturn, a fi d'evitar al màxim l'expansió de la infecció durant aquest període de temps, atès que en aquesta franja horària s'han produït molts dels contagis en aquestes últimes setmanes, tal com ha quedat exposat amb anterioritat.

Així mateix, s'hi estableix la possibilitat de limitar l'entrada i la sortida dels territoris de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia, així com d'àmbits territorials de caràcter inferior geogràficament, amb certes excepcions, amb el propòsit de reduir substancialment la mobilitat del virus.

Així mateix, s'hi estableix la possibilitat de limitar la permanència de grups de persones en espais públics i privats. Així, s'hi persegueix la reducció de la mobilitat social de manera significativa i, per tant, es vol aturar l'expansió de l'epidèmia.

Tant les limitacions a la permanència de grups de persones com les referides a l'entrada i la sortida de territoris han de ser eficaces en el territori de cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia quan l'autoritat competent delegada respectiva ho determini, la qual també pot modular, flexibilitzar i suspendre l'aplicació d'aquestes mesures.

Finalment, s'hi preveu la possibilitat que les comunitats autònomes puguin imposar la realització de prestacions personals obligatòries en l'àmbit dels seus sistemes sanitaris i sociosanitaris, sempre que això sigui imprescindible per respondre a la situació d'emergència sanitària.

Per fer front a aquesta situació, greu i excepcional, és indispensable procedir a la declaració de l'estat d'alarma. Les mesures que conté aquest Reial decret són les imprescindibles per fer front a la situació, són proporcionades amb l'extrema gravetat d'aquesta i no comporten la suspensió de cap dret fonamental, tal com preveu l'article 55 de la Constitució.

En virtut d'això, a proposta de la vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Memòria Democràtica i del ministre de Sanitat, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 d'octubre de 2020,

DISPOSO:

Article 1. *Declaració de l'estat d'alarma.*

A l'empara del que disposa l'article quart, apartat b), de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, dels estats d'alarma, excepció i setge, es declara l'estat d'alarma amb la finalitat de contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2.

Article 2. *Autoritat competent.*

1. Als efectes de l'estat d'alarma, l'autoritat competent és el Govern de la nació.
2. En cada comunitat autònoma i ciutat amb estatut d'autonomia, l'autoritat competent delegada és qui tingui la presidència de la comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia, en els termes que estableix aquest Reial decret.
3. Les autoritats competents delegades queden habilitades per dictar, per delegació del Govern de la nació, les ordres, les resolucions i les disposicions per a l'aplicació del que preveuen els articles 5 a 11. Per fer-ho, no és necessària la tramitació de cap procediment administratiu ni és aplicable el que preveuen el segon paràgraf de l'article 8.6 i l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 3. *Àmbit territorial.*

La declaració de l'estat d'alarma afecta tot el territori nacional.

Article 4. *Durada.*

L'estat d'alarma que declara aquest Reial decret finalitza a les 00.00 hores del dia 9 de novembre de 2020, sense perjudici de les pròrrogues que se'n puguin establir.

Article 5. *Limitació de la llibertat de circulació de les persones en horari nocturn.*

1. Durant el període comprès entre les 23.00 i les 6.00 hores, les persones únicament poden circular per les vies o els espais d'ús públic per a la realització de les activitats següents:

- a) L'adquisició de medicaments, productes sanitaris i altres béns de primera necessitat.
- b) L'assistència a centres, serveis i establiments sanitaris.
- c) L'assistència a centres d'atenció veterinària per motius d'urgència.
- d) El compliment d'obligacions laborals, professionals, empresarials, institucionals o legals.
- e) El retorn al lloc de residència habitual després de dur a terme algunes de les activitats que preveu aquest apartat.
- f) L'assistència i la cura a gent gran, menors, dependents, persones amb discapacitat o persones especialment vulnerables.
- g) Per una causa de força major o una situació de necessitat.
- h) Qualsevol altra activitat de naturalesa anàloga, acreditada degudament.
- i) El proveïment en gasolineres o estacions de servei, quan sigui necessari per a la realització de les activitats que preveuen els paràgrafs anteriors.

2. L'autoritat competent delegada corresponent pot determinar, en el seu àmbit territorial, que l'hora de començament de la limitació que preveu aquest article sigui entre les 22.00 i les 00.00 hores i l'hora de finalització d'aquesta limitació sigui entre les 5.00 i les 7.00 hores.

Article 6. *Limitació de l'entrada i la sortida en les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia.*

1. Es restringeix l'entrada i la sortida de persones del territori de cada comunitat autònoma i de cada ciutat amb estatut d'autonomia excepte per als desplaçaments, justificats adequadament, que es produeixin per algun dels motius següents:

- a) L'assistència a centres, serveis i establiments sanitaris.
- b) El compliment d'obligacions laborals, professionals, empresarials, institucionals o legals.
- c) L'assistència a centres universitaris, docents i educatius, incloses les escoles d'educació infantil.
- d) El retorn al lloc de residència habitual o familiar.
- e) L'assistència i la cura a gent gran, menors, dependents, persones amb discapacitat o persones especialment vulnerables.
- f) El desplaçament a entitats financeres i d'assegurances o estacions de proveïment en territoris limítrofs.
- g) Les actuacions requerides o urgents davant els òrgans públics, judicials o notariais.
- h) Les renovacions de permisos i documentació oficial, així com altres tràmits administratius inajornables.
- i) La realització d'exàmens o proves oficials inajornables.
- j) Per una causa de força major o una situació de necessitat.
- k) Qualsevol altra activitat de naturalesa anàloga, acreditada degudament.

2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, l'autoritat competent delegada que correspongui pot, addicionalment, limitar l'entrada i la sortida de persones en àmbits territorials de caràcter geogràficament inferior a la comunitat autònoma i ciutat amb estatut d'autonomia, amb les excepcions que preveu l'apartat anterior.

3. No està sotmesa a cap restricció la circulació en trànsit a través dels àmbits territorials en què siguin aplicables les limitacions que preveu aquest article.

Article 7. *Limitació de la permanència de grups de persones en espais públics i privats.*

1. La permanència de grups de persones en espais d'ús públic, tant tancats com a l'aire lliure, queda condicionada al fet que no se superi el nombre màxim de sis persones, llevat que es tracti de convivents i sense perjudici de les excepcions que s'estableixin en relació amb dependències, instal·lacions i establiments oberts al públic. La permanència de grups de persones en espais d'ús privat queda condicionada al fet que no se superi el nombre màxim de sis persones, llevat que es tracti de convivents.

En el cas de les agrupacions en què s'inclouin tant persones convivents com persones no convivents, el nombre màxim a què es refereix el paràgraf anterior és de sis persones.

2. L'autoritat competent delegada corresponent pot determinar, en el seu àmbit territorial, en vista de l'evolució dels indicadors sanitaris, epidemiològics, socials, econòmics i de mobilitat, prèvia comunicació al Ministeri de Sanitat i d'acord amb el que preveu l'article 13, que el nombre màxim a què es refereix l'apartat anterior sigui inferior a sis persones, llevat que es tracti de convivents.

Així mateix, d'acord amb el que preveu l'article 10, les autoritats competents delegades poden, en el seu àmbit territorial, establir excepcions respecte a persones menors o dependents, així com qualsevol altra flexibilització de la limitació que preveu aquest article.

3. Les reunions en llocs de trànsit públic i les manifestacions fetes en l'exercici del dret fonamental que regula l'article 21 de la Constitució es poden limitar, condicionar o prohibir quan en la comunicació prèvia presentada pels promotors no quedi garantida la distància personal necessària per impedir els contagis.

4. No estan incloses en la limitació que preveu aquest article les activitats laborals i institucionals ni aquelles per a les quals s'estableixin mesures específiques en la normativa aplicable.

Article 8. *Limitació de la permanència de persones en llocs de culte.*

Es limita la permanència de persones en llocs de culte mitjançant la fixació, per part de l'autoritat competent delegada corresponent, d'aforaments per a les reunions, celebracions i trobades religioses, atenent el risc de transmissió que pugui resultar de les trobades col·lectives. Aquesta limitació no pot afectar en cap cas l'exercici privat i individual de la llibertat religiosa.

Article 9. *Eficàcia de les limitacions.*

1. Les mesures que preveuen els articles 6, 7 i 8 són eficaces en el territori de cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia quan l'autoritat competent delegada respectiva ho determini, en vista de l'evolució dels indicadors sanitaris, epidemiològics, socials, econòmics i de mobilitat, prèvia comunicació al Ministeri de Sanitat i d'acord amb el que preveu l'article 13. L'eficàcia de la mesura no pot ser inferior a set dies naturals.

La mesura que preveu l'article 6 no afecta el règim de fronteres. Sense perjudici d'això, en cas que aquesta mesura afecti un territori amb una frontera terrestre amb un tercer Estat, l'autoritat competent delegada ho ha de comunicar amb caràcter previ al Ministeri de l'Interior i al Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació.

2. La mesura que preveu l'article 5 és eficaç en tot el territori nacional en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, sense perjudici del que preveu el paràgraf següent.

En el territori de la Comunitat Autònoma de Canàries, la mesura que preveu l'article 5 és eficaç quan l'autoritat competent delegada en aquest territori ho determini, en vista de l'evolució dels indicadors sanitaris, epidemiològics, socials, econòmics i de mobilitat, prèvia comunicació al Ministeri de Sanitat i d'acord amb el que preveu l'article 13. L'eficàcia de la mesura no pot ser inferior a set dies naturals.

Article 10. Flexibilització i suspensió de les limitacions.

L'autoritat competent delegada en cada comunitat autònoma o ciutat amb estatut d'autonomia pot, en el seu àmbit territorial, en vista de l'evolució dels indicadors sanitaris, epidemiològics, socials, econòmics i de mobilitat, prèvia comunicació al Ministeri de Sanitat i d'acord amb el que preveu l'article 13, modular, flexibilitzar i suspendre l'aplicació de les mesures que preveuen els articles 6, 7 i 8, amb l'abast i àmbit territorial que determini. La regressió de les mesures fins a les que preveuen els articles esmentats s'ha de fer, si s'escau, seguint el mateix procediment.

Article 11. Prestacions personals.

De conformitat amb el que disposa l'apartat b) de l'article onze de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, les autoritats competents delegades poden imposar en el seu àmbit territorial la realització de les prestacions personals obligatòries que siguin imprescindibles en l'àmbit dels seus sistemes sanitaris i sociosanitaris per respondre a la situació d'emergència sanitària que motiva l'aprovació d'aquest Reial decret.

Article 12. Gestió ordinària dels serveis.

Cada Administració ha de conservar les competències que li atorga la legislació vigent, així com la gestió dels seus serveis i del seu personal, per adoptar les mesures que consideri necessàries, sense perjudici del que estableix aquest Reial decret.

Article 13. Coordinació a través del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Amb la finalitat de garantir la coordinació necessària en l'aplicació de les mesures que preveu aquest Reial decret, el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, sota la presidència del ministre de Sanitat, pot adoptar a aquests efectes tots els acords que siguin procedents, inclòs, si s'escau, l'establiment d'indicadors de referència i criteris de valoració del risc.

Article 14. Rendició de comptes.

En cas de pròrroga, el ministre de Sanitat ha de comparèixer quinzenalment davant la Comissió de Sanitat i Consum del Congrés dels Diputats per donar compte de l'aplicació de les mesures que preveu aquest Reial decret.

Article 15. Règim sancionador.

L'incompliment del contingut d'aquest Reial decret o la resistència a les ordres de les autoritats competents se sanciona d'acord amb les lleis, en els termes que estableix l'article 10 de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny.

Disposició addicional única. Processos electorals.

La vigència de l'estat d'alarma no impedeix el desenvolupament ni la realització de les actuacions electorals necessàries per a la celebració d'eleccions convocades a parlaments de comunitats autònomes.

Disposició final primera. *Habilitació.*

Durant la vigència de l'estat d'alarma declarat per aquest Reial decret, el Govern pot dictar decrets successius que modifiquin el que estableix aquest, dels quals ha de donar compte al Congrés dels Diputats, d'acord amb el que preveu l'article vuitè.Dos de la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor en el moment de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 25 d'octubre de 2020.

FELIPE R.

La vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Memòria Democràtica,

CARMEN CALVO POYATO